

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221205602
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1221205602.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. A., nar. XX.XX.XXXX, B. A., nar. XX.XX.XXXX a C. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpených kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava a t.č. plnoletého D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, F., deti rodičov – matka: G. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, F., t.č. Krízové centrum F. A. H., D. X, F. a otec: D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, F., t.č. bytom I. XXX, I., J. K., zastúpený splnomocneným zástupcom: L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, I., Česká republika, o návrhu otca na uloženie povinnosti matke vyplatiť výživné prijaté od otca, na pozastavenie rodičovských práv otca k maloletým deťom, na zníženie výživného na maloleté deti na 30% sumy životného minima, na zriadenie transparentného účtu na poukazovanie výživného rodičmi na maloleté deti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.05.2022, č.k. 11P/166/2021-50, jednomyselne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti, v ktorej zamietol návrh otca na uloženie povinnosti matke zaslať výživné zaplatené otcom k rukám matky za obdobie od marca 2021 do júna 2021 v celkovej sume 850 eur výchovným ústavom, v ktorých boli maloleté deti umiestnené, na zníženie výživného na maloleté deti na 30% sumy životného minima, v prípade D. A., nar. XX.XX.XXXX na alternatívne ponechanie výživného po dobu trvania výchovného opatrenia až do plnoletosti maloletého, na zriadenie transparentného účtu súdom na poukazovanie výživného rodičmi na maloleté deti a na uloženie povinnosti matke na vyplatenie výživného prijatého od otca v sume 962 eur, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie zamietol návrh otca, ktorým sa po spojení dvoch konaní začatých na návrh otca, vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11P/166/2021 a sp. zn. 11P/175/2021, a to uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.12.2022, č.k. 11P/175/2021-17 domáhal, aby súd zaviazal matku na zaslanie výživného zaplateného otcom k rukám matky za obdobie od marca 2021 do júna 2021 v celkovej sume 850 eur výchovným ústavom, v ktorých boli maloleté deti umiestnené, pozastavenia rodičovských práv otca k maloletým deťom, zníženia výživného na maloleté deti na 30% sumy životného minima, aby súd zriadil transparentný účet na poukazovanie výživného rodičmi na maloleté deti a o zníženie výživného otcovi, hradeného k rukám matky na maloletého D. na 30% sumy životného minima, alternatívne ponechal výživné po dobu trvania výchovného opatrenia až do plnoletosti maloletého u otca a určiť povinnosť matke na vyplatenie výživného prijatého od otca v sume 962 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 26 ods. 3, § 38 ods. 1, § 40 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 6, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3, § 81 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Zákon o rodine“), § 217 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), keď po vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu otca. Lustráciou poručenských spisov zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.09.2016, č.k. 2P/12/2015-97 súd rozviedol manželstvo G. A., K. B., nar. XX.XX.XXXX a D. A., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti A., D., nar. XX.XX.XXXX, A., nar. XX.XX.XXXX, B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého D. a maloletého A. po 50 eur mesačne, na maloletého B. a maloletú C. po 35 eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletými deťmi upravil neobmedzene po dohode s matkou. Zároveň v tomto rozhodnutí nariadil výchovné opatrenie - dohľad nad starostlivosťou matky o maloleté deti A. a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.08.2018, č.k. 59P/78/2018-10 bol maloletý D. A., nar. XX.XX.XXXX predbežne umiestnený do Súkromného liečebno-výchovného sanatória, A. N. X, O. a zároveň bola matke uložená povinnosť bezodkladne odovzdať maloletého do Súkromno-liečebného sanatória, A. N. X, O.. Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2018, č.k. 59P/76/2018-40 bolo maloletému D. A., nar. XX.XX.XXXX uložené výchovné opatrenie - pobyt v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, A. N. X, O., na dobu 6 mesiacov, za účelom zabezpečenia odbornej pomoci. Uzneseniami Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09.12.2019, č.k. 49P/180/2019-6 a zo dňa 12.02.2020, č.k. 49 P/178/2019-35 bol maloletý D. A., nar. XX.XX.XXXX dočasne zverený do starostlivosti Reedukačného centra J., matke bola uložená povinnosť odovzdať maloletého do starostlivosti Reedukačného centra J. a maloletému bolo uložené výchovné opatrenie - pobyt v Reedukačnom centre J. za účelom poskytnutia odbornej pomoci, a to na obdobie 6 mesiacov, počnúc dňom 07.01.2020. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 19.07.2019, č.k. 59P/41/2019-42 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal dočasné zverenie maloletej C. a maloletého A. do svojej osobnej starostlivosti a rozsudkom zo dňa 14.10.2019, č.k. 59P/35/2019-57, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.06.2020, č.k. 11CoP/75/2020-85, zamietol návrh otca na zmenu zverenia maloletých detí (v konaní mal preukázané, že matka si svoje povinnosti plní riadne, pravidelne komunikuje s ÚPSVaR ako i so školou, pričom neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia o zverení maloletých detí, zohľadnil i želanie detí zostať spolu so svojou matkou v prostredí, ktoré dôverne poznajú a kde majú vytvorené sociálne väzby). Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25.03.2021, č.k. 11P/27/2021-31 boli maloletí A. A., nar. XX.XX.XXXX, a C. A., nar. XX.XX.XXXX, dočasne zverení do starostlivosti Centra pre deti a rodiny, P. XX, F. (dňa 12.05.2022 bol súdu doručený návrh matky na zrušenie neodkladného opatrenia). Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 21.04.2021, č.k. 59P/34/2021-17 dočasne umiestnil maloletého B. A., nar. XX.XX.XXXX do Diagnostického centra pre deti, O. N. X, F., a to na obdobie troch mesiacov od vykonateľnosti rozhodnutia, t.j. do 21.07.2021. Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.07.2021, č.k. 11P/75/2021-26 bola otcovi uložená povinnosť platiť výživné na maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 50 eur mesačne a na maloletú C. A., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 35 eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci vopred na účet Q. R. A. B. K., P. XX, F., a to po dobu trvania neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 01.03.2021, č.k. 11P/27/2021-31. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že lustráciou nebolo zistené, že by maloletý D. A., nar. XX.XX.XXXX, bol na základe súdneho rozhodnutia ku dňu 20.07.2021 umiestnený v zariadení na výkon ústavnej starostlivosti, prípadne v inom špecializovanom zariadení. Až uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.07.2021, č.k. 11P/112/2021-13 bol umiestnený do starostlivosti Reedukačného centra E., G. X, E. a rozsudkom č.k. 11P/113/2021-33 zo dňa 25.11.2021, právoplatným dňa 12.11.2021, bola nad maloletým D. nariadená ústavná starostlivosť v uvedenom Reedukačnom centre E. a rodičom bola zároveň uložená vyživovacia povinnosť s plnením na účet tohto zariadenia.

3. Súd prvej inštancie k návrhu otca na uloženie povinnosti matke na vyplatenie výživného prijatého od neho za obdobie od marca do júla 2021 na všetky maloleté deti spolu v sume 850 eur, t.j. za 5 mesiacov po 170 eur/mesačne (čo predstavuje súčet mesačného výživného na všetky deti) uviedol, že otec pri tomto návrhu vychádzal zo skutočnosti, že počas uvedeného obdobia boli všetky maloleté deti v ústavnej starostlivosti, a že „peniaze maloletých detí“ v sume 850 eur matka za podpory Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava použila pre svoju potrebu. Navrhol preto, aby súd zaviazal matku zaslť výživné prijaté od otca vo výške 850 eur „výchovným ústavom“, v ktorých boli maloleté deti umiestnené, alternatívne, aby matka prijala čiastku 850 eur ako zálohu na platbu výživného v

nasledujúcich mesiacoch. K uvedenému súd prvej inštancie uviedol, že maloletý D. v období od marca až do júla 2021 nebol v ústavnej starostlivosti ako ani v inom špecializovanom výchovnom zariadení. Pokiaľ ide o maloletého B., tento bol uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.04.2021, č.k. 59P/34/2021-17 (vykonateľným dňa 21.04.2021), dočasne umiestnený do Diagnostického centra pre deti, O. N. X, F., a to na obdobie troch mesiacov od vykonateľnosti tohto rozhodnutia, t.j. do 21.07.2021. Platí pritom, že úhradu nákladov za pobyt dieťaťa v špeciálnom výchovnom zariadení, ktorým je aj diagnostické centrum, upravuje školský zákon, ktorý jasne určuje osoby, ktoré sú povinné zaplatiť tieto náklady a rovnako aj určuje výpočet výšky nákladov a takisto aj ich splatnosť. V období od marca do júla 2021 sa v ústavnom zariadení - Centre pre deti a rodiny F. - nachádzali len maloletí A. a C., ktorí tam boli umiestnení uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 01.03.2021, č.k. 11P/27/2021-31, pričom je pravdou, že až uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.07.2021, č.k. 11P/75/2021-26, bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť platiť výživné na maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX vo výške 50 eur mesačne a na maloletú C. A., nar. XX.XX.XXXX vo výške 35 eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci vopred na účet Q. R. A. B. K., P. XX, F., a to po dobu trvania neodkladného opatrenia zo dňa 01.03.2021, č.k. 11P/27/2021-31. V období od prijatia maloletých detí C. a A. do ústavného zariadenia až do vykonateľnosti uznesenia zo dňa 20.07.2021, č.k. 11P/75/2021-26, bol teda otec zaviazaný platením výživného na maloletú C. a A. spolu v sume 85 eur mesačne (50 eur + 35 eur) do rúk matky. V konaní však nebolo preukázané, či otec za obdobie od marca do júla 2021 (spolu 85 eur x 5 mes. = 425 eur) uvedené sumy výživného do rúk matky aj reálne uhradil. Súd prvej inštancie uviedol, že otec síce založil do spisu potvrdenie o odoslaní platby vo výške 340 eur v mesiaci jún 2021, uvedený doklad však bez ďalšieho nepreukazuje úhradu výživného na maloletých C. a A. za relevantné obdobie, a to navyše za situácie, že matka na pojednávaní dňa 12.05.2021 uviedla, že bola opakovane nútená podávať na otca trestné oznámenia pre neplatenie výživného. Navyše súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by matka bola výživné na maloletých C. a A. použila pre seba tak, ako to tvrdí otec. Mal za to, že analogickou aplikáciou ustanovenia § 78 ods. 2 Zákona o rodine pritom možno dospieť k záveru, že v prípadoch maloletých detí sa spotrebované výživné nevracia. Predovšetkým však súd prvej inštancie zdôraznil, že zo žiadneho ustanovenia Zákona o rodine a ani z iného zákona nevyplýva možnosť, aby súd uložil matke otcov navrhovanú povinnosť, t.j. aby vrátila výživné prijaté od otca zariadeniu, v ktorom boli maloleté deti umiestnené.

4. K návrhu otca na uloženie povinnosti matke vyplatiť výživné prijaté od otca za predchádzajúce pobyty maloletého D. v ústavoch, ktoré podľa otca prijala ako „úspory“ spolu v sume 962 eur (podľa špecifikácie otca ide o obdobie pobytu maloletého v Liečebno-výchovnom sanatóriu O. na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2018, č.k. 59P/76/2018-40 a v Reedukačnom centre v J. na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.02.2020, č.k. 49P/178/2019-35) súd prvej inštancie uviedol, že otec žiadnym spôsobom nepreukázal, že v danom období výživné matke na maloletého D. v požadovanej výške aj skutočne uhradil. Ak by to však aj bol otec v konaní preukázal, tak v označených prípadoch pobytu maloletého nešlo o ústavnú starostlivosť v zmysle § 40 v spojení s § 81 Zákona o rodine, ale o nariadenie výchovného opatrenia v zmysle § 37 ods. 3 Zákona o rodine. V tejto súvislosti súd prvej inštancie rovnako konštatoval, že zo žiadneho ustanovenia Zákona o rodine a ani z iného zákona nevyplýva možnosť, aby súd uložil matke otcov navrhovanú povinnosť, t.j. aby vrátila výživné prijaté od otca špeciálnemu výchovnému zariadeniu, v ktorom bol maloletý D. v minulosti umiestnený v rámci nariadeného výchovného opatrenia.

5. Pokiaľ ide o návrh otca, ktorým sa domáhal zriadenia transparentného účtu, na ktorý by rodičia maloletých detí, teda otec aj matka, zasielali výživné, a z ktorého by boli uhrádzané náklady spojené s pobytom detí v zariadeniach, súd prvej inštancie dospel k záveru, že zriadenie takéhoto účtu žiadny zákon neumožňuje. Súd ako orgán verejnej moci je pritom viazaný princípom legality, preto môže konať len v takom rozsahu, ako mu zákon umožňuje. Rovnako nemal súd prvej inštancie za splnené podmienky na vyhovie návrhu otca na pozastavenie svojich rodičovských práv k maloletým deťom, dôvodiac tým, že mu matka sústavne a všetkými prostriedkami bráni v styku s deťmi a že chce odstrániť konflikt lojality u detí, ktorý u nich vybuďovala matka. Konštatoval, že pre vyhovie návrhu otca v tejto časti neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 38 ods. 1 Zákona o rodine, keď zákon pritom vyžaduje kumulatívne splnenie oboch tam stanovených podmienok a použitie tohto opatrenia sa pritom neodôvodňuje vinou rodiča, ale záujmami dieťaťa. Súd prvej inštancie v konaní nezistil, že je v záujme maloletých detí pozastavenie rodičovských práv otca.

6. Za nedôvodný súd prvej inštancie napokon považoval aj návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti na 30% sumy životného minima, a to vzhľadom na svoju súčasnú finančnú situáciu. Zdôraznil, že inštitút výživného slúži na zabezpečovanie a úhradu osobných potrieb dieťaťa, vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje jeden zo základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť z dôvodov, ktoré nemôže sám ovplyvniť, ktorými môžu byť napr. výrazné zhoršenie zdravotného stavu rodiča, neumožňujúceho mu naďalej vykonávať doterajšiu prácu, skončenie pracovného pomeru z dôvodov na strane zamestnávateľa alebo zníženie príjmu rovnako z dôvodov na strane zamestnávateľa. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu na hranici svojich možností. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že otec nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného na maloleté deti, čo sa týka jeho aktuálnych príjmov a výdavkov, ako aj čo sa týka odôvodnených potrieb maloletých detí. Mal za pritom viac než zrejme, že t.č. určená výška vyživovacej povinnosti otca (po 50 eur na D. a A. a po 35 eur na B. a C.) je na pomyslenej dolnej hranici a tiež, že od poslednej úpravy pomerov v roku 2016 uplynulo 5 rokov, a teda zjavne nemohlo dôjsť k poklesu nákladov na odôvodnené potreby detí; naopak, v súvislosti s ich rastom a vekom je odôvodnený skôr predpoklad, že došlo k nárastu výdavkov na deti. Súd prvej inštancie teda nemal žiadnym spôsobom preukázané, že zníženie vyživovacej povinnosti otca na každé z detí na 30% sumy životného minima mesačne (čo aktuálne predstavuje sumu 29,87 eur) zodpovedá pomerom otca, odôvodneným potrebám detí a teda, že je v súlade so záujmom maloletých detí. Pokiaľ ide o príjem otca, tento dosahuje výšku cca 600 eur, celková suma výživného na všetky maloleté deti otca nateraz predstavuje 170 eur mesačne, t.j. cca 28% príjmu otca, čo je považované v judikatúre súdov za primeraný pomer výživného vo vzťahu k príjmu povinného rodiča. Dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti otca na minimálnu sumu určenú zákonom nemôže byť bez ďalšieho ani vznik jeho ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému O., nar. XX.XX.XXXX, ako ani uzavretie manželstva. Pokiaľ ide o prípadné zrušenie vyživovacej povinnosti k maloletému D. po dovŕšení plnoletosti, súd prvej inštancie uviedol, že t.č. je na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25.11.2021, č.k. 11P/113/2021-33 nad maloletým nariadená ústavná starostlivosť v Reedukačnom centre E.. Zároveň majú obaja rodičia týmto rozsudkom uloženú vyživovaciu povinnosť k D. s plnením na účet zariadenia. Teda minimálne do plnoletosti D. vyživovacia povinnosť oboch rodičov k nemu trvá. Vzhľadom na uvedené mal za to, že do času, kým maloletý nenadobudne plnoletosť a nebude schopný sám sa živiť, nie je možné o zrušení vyživovacej povinnosti otca rozhodovať. Otcovi dal do pozornosti, že mu nič nebráni, aby v budúcnosti návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k D. podal.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec namietajúc, že vo veciach zverenia maloletých detí A. rozhodovali vylúčené súdy - Okresný súd Bratislava I a Okresný súd Bratislava II. Poukázal na to, že senát Krajského súdu v Bratislave rozhodol uzneseniami zo dňa 25.05.2016, č.k. 4NcC/28/2016-38 a zo dňa 15.10.2018, č.k. 5NcC/20/2018-122, že vo veci návrhu otca na úpravu práv a povinností k maloletým deťom je miestne príslušný Okresný súd Galanta, ktorý vec súdil do 15.01.2020, kedy vyzval otca pod hrozbou sankcií, aby návrh na zverenie maloletých detí na Okresnom súde Galanta zobral späť. Od zverenia maloletých detí vylúčeným Okresným súdom Bratislava I strávili maloleté deti 3 000 dní vo výchovných ústavoch, o ich umiestnení do výchovných ústavov rozhodoval vylúčený Okresný súd Bratislava II. Otec namietol porušenie práv zakotvených v čl. 41 ods. 1, 4, čl. 48 ods. 1 Ústavy SR v predchádzajúcich konaniach týkajúcich sa maloletých detí A.. Uviedol, že matka sa ako bezdomovkyňa presťahovala z Krízového centra K. do Krízového centra „F. A. H.“, v ktorom s deťmi ešte nebola. Podľa otca konajúci Okresný súd Bratislava II ani v jednom prípade neuložil rodičom podľa § 81 Zákona o rodine a § 127 ods. 2, 4 zákona č. 245/2008 Z.z. povinnosť uhradiť náklady na pobyt dieťaťa v zariadení, pričom týmto opomenutím matka získala neoprávnený majetkový prospech najmenej 6 000 eur. Otec uviedol, že nežiada, aby bol oslobodený od povinnosti podľa § 81 Zákona o rodine, ale odmieta prispievať na finančné experimenty matky, ktoré neslúžia k prospechu detí. V roku 2021, vždy keď sa snažil poslať peniaze pre deti výchovným ústavom, do ktorých boli deti umiestnené a odmietal ich zasielať matke, matka podala v sprievode opatrovníčok určených súdom trestné oznámenia pre neplatenie výživného, v insolvencii odmietla zriadenie chráneného účtu, na ktoré môže otec zasielať výživné, jedným zo „žartov“ matky bol oznámenie otcovi, že dcéra C. zomrela. Medzi ďalšie žarty patrí vymáhanie úhrady za pobyt detí ústavmi od otca, otec je nútený podávať vysvetlenia nielen ústavom, ale aj polícii, pričom Okresný súd Bratislava vo všetkých rozsudkoch a uzneseniach uvádza, že otec výživné

na deti neplatí. Otec navrhol, aby odvolací súd preveril miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava II a znova posúdil platnosť uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.05.2016, č.k. 4NcC/28/2016-38 a zo dňa 15.10.2018, č.k. 5NcC/20/2018-122, aby v budúcnosti súd dodržiaval zákony a pri deťoch v ústavoch dôsledne určoval zasielanie výživného obom rodičom výchovným ústavom, aby posúdil, čo otec matke za deti v ústavoch posielal. Zdôraznil, že 3 000 eur odpustených súdom otcovi a zaslaných matke nebol dar, ani bonus matke za zlú výchovu. Navrhol, aby súd znížil výživné na maloletého A., B. a C. na 30% životného minima s tým, že výživné na maloletého D. bolo do doby jeho plnoletosti uhradené vo výške 50 eur Reedukačnému centru E.. Odvolanie podáva proti zamietnutiu návrhu na zníženie výživného na sumu po 30 eur mesačne na A., B. a C., keďže v súčasnej dobe viac na výživné zasielať nemôže, v Českej a Slovenskej republike nemá žiadny majetok, žiada o posúdenie určenia peňazí, ktoré rodičom Okresný súd odpustil a sú deponované u matky a s pokorou a uspokojením prijal zamietnutie návrhu na pozastavenie rodičovských práv pre nedostatok dôkazov. Maloletý D. sa s ním dohodol, že po ukončení pobytu v Reedukačnom centre E. a dosiahnutí plnoletosti stráví prázdniny a nasledujúce mesiace u otca. Po 3 000 dňoch vo výchovných ústavoch je prevzatie ďalších detí do starostlivosti otca vylúčené. V odvolaní napokon uviedol, že odmieta posielat' výživné kamsi na Slovensko, kde nemá istotu, že sa tam matka momentálne nachádza, matka ako bezdomovec nemá stále bydlisko, preto otec navrhuje zriadeniu účtu v banke, ktorá má pobočky v Českej a Slovenskej republike, matka môže mať kedykoľvek výpis z účtu, nemusí si sťažovať na neplatenie výživného, bude mať platobnú kartu, ktorou bude môcť do limitu vyberať výživné.

8. Ostatní účastníci sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

9. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 C.s.p., s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p., dospejúc k záveru o nedôvodnosti odvolania otca, podaného proti výrokom, v ktorých súd prvej inštancie zamietol návrh otca na uloženie povinnosti matke zasláť výživné zaplatené otcom k rukám matky za obdobie od marca 2021 do júna 2021 v celkovej sume 850 eur výchovným ústavom, v ktorých boli maloleté deti umiestnené, na zníženie výživného na maloleté deti na 30% sumy životného minima, v prípade maloletého D. na alternatívne ponechanie výživného po dobu trvania výchovného opatrenia až do plnoletosti maloletého, na zriadenie transparentného účtu súdom na poukazovanie výživného rodičmi na maloleté deti a na uloženie povinnosti matke vyplatiť výživné, prijaté od otca v sume 962 eur. Rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie zamietol návrh otca na pozastavenie jeho rodičovských práv k maloletým deťom, nebolo odvolacími dôvodmi napadnuté (v odvolaní otec výslovne uviedol, že rozhodnutie súdu v tejto časti s pokorou prijíma).

10. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

12. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s odôvodnením rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým po spojení dvoch konaní začatých na návrh otca, vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11P/166/2021 a sp. zn. 11P/175/2021 (uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.12.2022, č.k. 11P/175/2021-17), zamietol návrh otca na uloženie povinnosti matke zasláť výživné zaplatené otcom k rukám matky za obdobie od marca 2021 do júna 2021 v celkovej sume 850 eur výchovným ústavom, v ktorých boli maloleté deti umiestnené, na zníženie výživného na maloleté deti na 30% sumy životného minima, v prípade maloletého D. na alternatívne ponechanie výživného po dobu trvania výchovného opatrenia až do plnoletosti maloletého, na zriadenie transparentného účtu súdom na poukazovanie výživného rodičmi na maloleté deti a na uloženie povinnosti matke vyplatiť výživné, prijaté od otca v sume 962 eur. Konštatuje, že súd prvej inštancie vo vzťahu k týmto návrhom otca vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného

stavu veci, v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o nich podstatný význam a nároky uplatnené otcom aj správne právne posúdil. V nadväznosti na uvedené sa podľa § 387 ods. 2 C.s.p. obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia vzťahujúcich sa k týmto zamietnutým nárokom otca, ktorý v odvolacích dôvodoch neprodukoval žiadne zásadné skutkové a právne skutočnosti, majúce pre skutkové a právne posúdenie týchto zamietnutých nárokov otca podstatný význam.

14. Za nedôvodnú posúdil odvoláciu námietku otca o tom, že v posudzovanej veci (ako aj v predchádzajúcich konaniach), týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti A., rozhodoval vylúčený Okresný súd Bratislava I a Okresný súd Bratislava II. Zdôrazňuje, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa jedná o prípad, v ktorom musí súd skúmať miestnu príslušnosť podľa § 112 ods. 1 C.m.p.. Miestna príslušnosť súdu o maloletých sa určuje podľa okolností, ktoré sú na začiatku prvého konania vo veciach starostlivosti o maloleté deti a takto založená miestna príslušnosť trvá aj pre ďalšie konania vo veciach starostlivosti o maloletých. Uvedené znamená, že starostlivosť o maloletých sa nekončí právoplatnosťou jednej „veci“ a začatím inej „veci“ sa nezačína a ani neposudzuje znova, ale táto činnosť súdu trvá od prvého úkonu v prvej veci a končí sa až nadobudnutím plnoletosti dieťaťa. Zmena určenej miestnej príslušnosti súdu vo veciach starostlivosti o maloletých je zásadne možná len prenesením príslušnosti podľa § 112 ods. 2 C.m.p. za splnenia zákonných podmienok. Pokiaľ dôjde k preneseniu príslušnosti podľa ustanovenia § 112 ods. 2 C.m.p., takto určený súd je aj do budúcnosti miestne príslušným súdom pre konania vo veciach starostlivosti o daného maloletého a k jeho opätovnej zmene by mohlo dôjsť znova len postupom podľa § 112 ods. 2 C.m.p..

15. V danej veci z lustrácie poručenských spisov vyplýva, že o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom A. na čas po rozvoze manželstva rozhodoval Okresný súd Bratislava I (ako výlučne miestne príslušný súd určený v roku 2015 podľa § 88 ods. 1 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) a od roku 2018 do rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodoval vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti Danihelové Okresný súd Bratislava II (§ 112 ods. 1 C.m.p.). Táto skutočnosť sama osebe znamená, že pokiaľ Okresný súd Bratislava II ako miestne príslušný súd konal aj v posudzovanom prípade, začatom po návrhoch otca z roku 2021 (sám otec podal návrhy na Okresný súd Bratislava II a v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nevzniesol žiadnu námietku týkajúcu sa miestnej príslušnosti Okresného súdu Bratislava II), sú námietky otca v tomto smere bez akéhokoľvek právneho základu.

16. K dôvodom rozhodnutia, v ktorých súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti na 30% sumy životného minima, v prípade D. na alternatívne ponechanie výživného po dobu trvania výchovného opatrenia až do plnoletosti maloletého, odvolací súd dodáva, že vlastnosťou meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu čo znamená, že ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 C.s.p.). Ustanovenia § 121 C.m.p. a § 26 Zákona o rodine upravujú možnosť zmeny rozsudku vo veciach (o.i.) výkonu rodičovských práv a povinností, a to aj bez návrhu. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci znova rozhodnúť je zmena pomerov. Znamená to, že okolnosti, z ktorých súd vychádzal v čase vyhlásenia posledného rozhodnutia sa zmenili v takej miere, že sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov. Ak konajúci súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre zmenu pôvodného rozhodnutia, vydá nové rozhodnutie rovnakého druhu ako rozhodnutie, ktoré mení, pričom výrok nového rozhodnutia musí obsahovať aj špecifikáciu výroku, ktorý je novým rozhodnutím dotknutý a prípadne aj rozsah, v akom sa pôvodné rozhodnutie mení.

17. V posudzovanom prípade prisvedčuje súdu prvej inštancie v tom, že vykonaným dokazovaním otec nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného na deti, ktoré sú odkázané výživou na svojich rodičoch, a ani, že otcom navrhované zníženie výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí. Zistenia súdu v konaní o príjme otca, o raste životných nákladov detí od ostatného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti otca, samy osebe indikujú, že nie je možné pristúpiť k zníženiu doposiaľ určenej výšky výživného na maloleté deti, ku ktorej bol otec predchádzajúcimi rozhodnutiami súdov zaviazaný (2 x 50 eur, 2 x 35 eur). Pokiaľ ide o D. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý po rozhodnutí súdu prvej inštancie nadobudol plnoletosť, vyživovacia povinnosť otca k nemu zo zákona zaniká nadobudnutím plnoletosti dieťaťa a súčasne splnením podmienky, že plnoleté dieťa je schopné sa samo živiť.

18. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním otca a v závislom výroku o trovách konania ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p..

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).